

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA

Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

KLASA: UP/II-471-02/21-01/189

URBROJ: 513-04-22-2

Zagreb, 7. veljače 2022.

Ministarstvo financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, OIB:18683136487, povodom žalbe BS AUTO d.o.o., Varaždin, Gospodarska ulica 16, OIB:20285887300, kojeg zastupa Odvjetničko društvo Horvat & Zebec & Bajsić Bogović j.t.d. iz Zagreba, Petrinjska ulica 51, izjavljene protiv rješenja Ministarstva financija - Porezne uprave, Područnog ureda Varaždin, Klasa:UP/I-471-02/20-01/126, URBROJ:513-07-05/20-6 od 18.02.2020.g. u postupku poreznog nadzora, na temelju odredbi članka 183. Općeg poreznog zakona ("Narodne novine" br. 115/16, 121/19, 32/20 i 42/20) i članka 36. Uredbe o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva financija ("Narodne novine" br. 97/20), donosi

R J E Š E N J E

Žalba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rješenjem žalitelju se utvrđuje i nalaže uplata obveza na način kako je to utvrđeno u točki I. i II. izreke prvostupanjskog rješenja. Točkom III. osporenog rješenja naloženo je žalitelju da nakon izvršenih uplata iz točke II. provede odgovarajuća knjiženja u poslovnim knjigama, točkom IV. određen je rok od 8 dana za izvršenje pobijanog rješenja od dana njegove konačnosti, dok je u točki V. predmetnog rješenja žalitelj upozoren da će se ukoliko ne izvrši uplate iz točke II., a u roku iz točke IV., naplata izvršiti ovrhom.

U žalbi protiv osporenog rješenja žalitelj ističe da istu podnosi zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede postupka.

Navodi da su sva utvrđenja vršena u odnosu na trgovačko društvo L&L Automobili d.o.o., Varaždin, odnosno Neon j.d.o.o., Varaždin, a ne na žalitelja.

Osporava iznijete navode prvostupanjskog tijela, s obzirom da je u cjelokupnom obavljanju gospodarske djelatnosti nastupao u manirama i po pravilima dobrog gospodarstvenika pri čemu je provjerio svoje dobavljače u Republici Hrvatskoj L&L Automobili d.o.o., Varaždin, i Neon j.d.o.o., Varaždin, u dostupnim javnim evidencijama i registrima, zaprimao je ulazne račune koji su sadržavali sve bitne elemente propisane odredbom

čl. 79. st. 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost te je sva podmirenja svojih obveza prema dobavljaču izvršavao isključivo putem transakcijskog računa otvorenog u tuzemnoj kreditnoj instituciji.

Nije znao niti je mogao znati za poslovnu suradnju i dobavljače od svojeg/ih dobavljača, pri čemu nije imao niti je mogao imati uvid u poslovnu dokumentaciju svojeg/ih dobavljača L&L Automobili d.o.o., Varaždin, i Neon j.d.o.o., Varaždin.

Naime, prvostupanjsko tijelo potpuno neargumentirano i protivno načelu savjesnosti i poštenja, bez ikakve osnove, stavlja žalitelju na teret porezno postupanje trgovačkog društva L&L Automobili d.o.o., Varaždin, kao i trgovačkog društva Neon j.d.o.o., Varaždin, a na koje poslovanje i porezno postupanje žalitelj ni na koji način nije niti je mogao utjecati.

Žalitelj je poduzeo sve radnje i provjere koje su mu bile na raspolaganju, a prije stupanja u pravni odnos s navedenim pravnim subjektom, o čemu je prvostupanjskom tijelu i dostavljen dokaz, međutim iste činjenice, unatoč obvezi propisanoj odredbom čl. 9. Zakona o općem upravnom postupku, ne da nisu uzete u obzir, nego nisu niti navedene u zapisniku o provedenom poreznom nadzoru, što jasno ukazuje na nesavjesnost u postupanju prvostupanjskog tijela i protuzakonito postupanje istog.

Navodi da prvostupanjsko tijelo, a s obzirom na način provođenja poreznog nadzora, očigledno namjerno, propušta uzeti u obzir činjenicu da je/su račun/i sadržavao/li sve zakonom i podzakonskim aktima određene sastavne dijelove, osobito naznake da se radi o primjeni posebnog postupka oporezivanja marže, a što je, i prema stajalištu Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezne uprave, valjani dokaz da se prilikom nabave i daljnje prodaje može primijeniti poseban postupak oporezivanja marže.

Izvršen je unos robe te je od te je od strane Carinske uprave RH, obavljeno uvozno carinjenje i predani su CMR obrasci, kao i izdani izvornici („carinskih“) rješenja s potvrdom da je u Republici Hrvatskoj plaćen poseban porez na motorna vozila, a od strane nadležnog tijela nisu utvrđene nikakve nepravilnosti ili nedostaci (o navedenom je u spis predmeta dostavljena odgovarajuća dokumentacija, koja je prvostupanjskom tijelu stajala na raspolaganju u izuzetoj dokumentaciji).

Osporava u cijelosti od strane prvostupanjskog tijela neopravdano nametnutu dodatnu poreznu obvezu vodeći se pri tome i relevantnom praksom Europskog suda pravde, koja je, usput rečeno, obvezujuća i za tijela svake od država članica Europske unije, pa tako i ovdje prvostupanjskog tijela (što prvostupanjsko tijelo, unatoč na zaključnom razgovoru i u prigovoru na zapisnik od strane žalitelja iznijetog, uporno (namjerno) zanemaruje), i to presudom u slučaju Kittel (C-439/04) citira toč. 51.

Prvostupanjsko tijelo u svojim navodima pogrešno je navelo račune koji se odnose na njemačkog poreznog obveznika WDW-Automobile iz tablice broj 3. poreznog rješenja zapisnika, s obzirom na to kako se na njemačkog poreznog obveznika iz tablice 3. poreznog rješenja odnose sljedeći računi: 3., 7., 11., 12., 15., 19, 20, 22, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32. i 33.

Žalitelj je uredno, u trenutku zaprimanja računa, izvršio provjeru njemačkog poreznog obveznika u VIES sustavu dobivajući pritom pozitivan odgovor kako je PDV ID broj njemačkog poreznog obveznika valjan. Prvostupanjsko tijelo ne može i ne smije stavljati na teret žalitelju bilo kakvu dodatnu poreznu obvezu iz razloga što bi koji od dobavljača u godini koja bi slijedila godini u kojoj je nastao poslovni događaj prestao postojati ili bi isti bio/li brisani iz VIES sustava. Navedeni računi sadrže sve bitne elemente i podatke kako bi se mogli neosporno smatrati vjerodostojnom dokumentacijom za unos u poslovne i porezne evidencije žalitelja.

Prvostupanjsko tijelo je utvrđivalo činjenice bitne za oporezivanje zanemarujući pritom temeljna načela navedena u odredbi čl. 6. OPZ-a

Ukazuje na mjerodavne odredbe u svezi postupanja prvostupanjskog tijela i citira odredbe članka 12., 13. 102. OPZ-a

Navodi da ovlaštene službenici u provedenom postupku nisu postupali u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o općem upravnom postupku, citira navedenu odredbu.

Ukazuje kako u konkretnom slučaju nema postupanja u dobroj vjeri poreznih službenika, jer uopće, niti u najmanjem dijelu, nisu uzete u obzir i sagledane sve okolnosti konkretnog predmeta, ponajmanje činjenica da žalitelj za cijelo vrijeme obavljanja djelatnosti njegova poslovanja nije izdalo niti jedan jedini račun koji bi porezno tijelo okarakteriziralo niti bi to uopće moglo, lažnim ili nevjerodostojnim računom.

Prvostupanjsko tijelo krši načelo utvrđivanja materijalne istine i neosnovano, ničim potkrijepljeno i zlonamjerno, stavlja na teret žalitelju „prijevaru na području poreza na dodanu vrijednost zlouporabom postupka oporezivanja marže“, bez da je uopće na ikoji zakoniti/valjani način cijeno dokaze koje je isti dostavio, upravo u cilju dokazivanja da je poduzeo sve radnje koje su istom bile na raspolaganju, a radi provjere poslovnog partnera, kao i sve radnje u cilju prijave i obavijesti nadležnim tijelima te niti jedno tijelo nije utvrdilo ikakve nepravilnosti.

Ukazuje na presudu Suda EU od 13. ožujka 2014. C-107/13, FIRIN, te Bonik C-285/11.

Spori vjerodostojnost podataka, kao i izvora tih podataka, a na kojima se jedino i utemeljuju utvrđenja tijela nadzora u svezi visine utvrđene porezne obveze.

Prvostupanjsko tijelo u poreznom rješenju, u pogledu za porezno tijelo bitnih činjenica, iznosi pogrešne podatke (dok se ispravni podaci nalaze u dokumentaciji koje je porezno tijelo izuzelo za potrebe provođenja poreznog nadzora), kao primjerice tablica 3 u poreznom rješenju, redni broj 5., iznosi se pogrešan datum kupnje automobila (utvrđuje se datum „17.11.2018.“, a datum nabavke (kupnje) jest 17. studenoga 2017. godine, tablica 3 u poreznom rješenju, redni broj 14., iznosi se pogrešan broj računa (utvrđuje se račun broj: „29/01“, dok je ispravan račun broj: 52/1/1, te u pogledu formata računa porezno tijelo koristi oznake koje bi glasile „xx/01“, dok su računi formata koji glase „xx/1/1 ili »xx/O/1.

Prvostupanjsko tijelo, bez ikakvog temelja i obrazloženja, u formalnoj odluci kojom žalitelju nameće dodatnu poreznu obvezu, koristilo i koristi jezik koji nije u službenoj upotrebi u Republici Hrvatskoj, pa tako niti u upravnom i/ili poreznom postupku, a čime dolazi do eklatantnog primjera kršenja ustavom zajamčenih prava žalitelja na pravično suđenje/pristup tijelima i mogućnost da se istom na razumljiv način obrazloži postupanje u pogledu prava i obveza, kao i da iste štiti na zakonom propisani način.

Ukazuje na odluku Ustavnog suda RH U-III/4040/2011, od 03. srpnja 2014.g., presudu Upravnog suda RH US-4555/07 od 21.05.2008., presude Europskog suda u spojenim predmetima 19 C-439/04 i C-440/04 Axel Kittel v Etat belge i Etat belge v Recolta Recycling SPRL, odluke Ustavni sud Republike Hrvatske, u odluci, broj: U-III-6090/2012, od 09. svibnja 2013. godine, Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci, broj: U-III-4040/2011, od 03. srpnja 2014. godine.

Predlaže poništiti rješenje.

Žalba nije osnovana.

Postupajući po predmetnoj žalbi ovo tijelo nalazi, iz podataka spisa predmeta, da je kod žalitelja Ministarstvo financija - Porezna uprava, Područni ured Varaždin (u nastavku „prvostupanjsko tijelo“) obavilo nadzor poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.2018. do 31.12.2018. godine, o čemu je dana 20.11. 2020. godine sastavljen Zapisnik Klasa: 471-02/19-01/366, Ur.Broj: 513-07-05/20-5. Na predmetni Zapisnik žalitelj je u za to ostavljenom roku izjavio prigovor kojeg je prvostupanjsko tijelo djelomično prihvatilo u Dopunskom zapisniku Klasa: 471-02/19-01/366, UR.BROJ: 513-07-05/21-7, od 02.02.2021.godine. Dana 18.02.2020. godine prvostupanjsko tijelo donijelo je pobijano Porezno rješenje (u nastavku „pobijano rješenje“), na koje je žalitelj izjavio ovopredmetnu žalbu.

U postupku nadzora prvostupanjsko tijelo je utvrdilo da je žalitelj u poslovnim knjigama za 2018.g. iskazao tuzemnu isporuku automobila na koju nije obračunao PDV. Žalitelju je na navedenu isporuku prvostupanjsko tijelo obračunalo PDV uz obrazloženje da je isti u sustavu PDV-a od 01.01.2011.g., sukladno odredbama članka 4. stavak 1. točka 1. i člancima 30., 33., 37. i 38. Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

Nadalje, u postupku nadzora prvostupanjsko tijelo je utvrdilo da je žalitelj u 2018.g. prikazivao nabavku rabljenih automobila od hrvatskih dobavljača L&L Automobili d.o.o., OIB:7109486879 i Neon j.d.o.o., OIB:22831314331, te njemačkih dobavljača WDW-Automobile DE307297693 i Autogarten Inh. Ziaullah Arsalan, DE174778621 u posebnom postupku oporezivanja marže.

U tijeku nadzora prilikom provjere nabave automobila kod žaliteljevog hrvatskog dobavljača L&L Automobili d.o.o., prvostupanjsko tijelo je utvrdilo da je L&L Automobili d.o.o. nabavljao vozila od slovačkih dobavljača (LuxCar import s.r.o. SK202246363, Jozef Navratek Eurodoprava SK1020227725 i Mikos Slovakia SK2023692297) i češkog dobavljača (Dakali s.r.o. CZ29211301), za koje je međunarodnom suradnjom utvrđeno da se uopće ne bave prodajom automobila i ne obavljaju poslovnu djelatnost, a slovački dobavljač Jozef Navratek Eurodoprava, je pogrešno primijenio poseban postupak oporezivanja maržom, jer je njegov njemački dobavljač Medak GmbH na računima navodio članak 4. njemačkog PDV-a („Steuerfreie innergemeinschaftliche Lieferung gem.§4 Nr.1b UstG in Verbindung mit § 6.a“), odnosno nabavljao je osobne automobile iz Njemačke po redovnom postupku oporezivanja.

Također, prvostupanjsko tijelo je kod žaliteljevog hrvatskog dobavljača Neon j.d.o.o., međunarodnim razmjenama informacija iz Njemačke, utvrdilo da je Neon j.d.o.o., nabavljao vozila od njemačkih dobavljača Kolbl Automobile DE267140383, AutoHaus Michael DE260142101, Gzim Krasnici DE282209686, Schilli Fahrzeugankauf DE143051897 i Bluetec GmbH DE213505538, koji uopće nisu izdali račune koje je žalitelj hrvatski dobavljač Neon j.d.o.o., pogrešno i nezakonito koristio kod nabave rabljenih automobila unutar Europske unije, po posebnom postupku oporezivanja marže, a zatim ih preprodao žalitelju, nezakonito primjenjujući poseban postupak oporezivanja maržom izdavanjem nevjerodostojnih računa.

Prvostupanjsko tijelo je utvrdilo da je žalitelj nabavu automobila od njemačkih dobavljača AutoGarten Inh. Ziaullah Arsalan i WDW-Automobile prikazao kroz stjecanja preko PDV-S obrazaca, dok je kod prodaje istih automobila primijenio poseban postupak oporezivanja marže.

Automobil nabavljen od njemačkog dobavljača AutoGarten Inh. Ziaullah Arsalan, žalitelj je prikazao kao stjecanje u PDV-S obrascu u siječnju 2018.g. odnosno nabavu kroz redovan postupak, međutim, njemački dobavljač vozila AutoGarten Inh. Ziaullah Arsalan, DE174778621, adrese B-KothenBurg Str 12, 33102 Paderborn je na računu naveo članak §25a, koji ukazuje da je račun za automobil prodao po posebnom postupku oporezivanja marže. Žalitelj je izvršio prodaju automobila po izlaznom računu broj 2/5/50 od 30.01.2018. godine po posebnom postupku oporezivanja marže, dok je nabavu žalitelj prikazao kroz redovan postupak oporezivanja. Uvidom u VIES sustav, utvrđeno je da se identifikacijski porezni broj DE174778621 u Njemačkoj odnosi na njemačkog poreznog obveznika pod nazivom Ziaullah Arsalan DE174778621, čiji je PDV ID porezni broj ukinut (obustavljen) dana 01.08.2018. godine. Isto tako je u VIES sustavu utvrđeno da je za njemačkog dobavljača pod ID brojem DE174778621 navedena druga adresa a to je B-Kothenburg Strasse 12 (33102 Paderborn), dok

je na računu navedena ulica Neuhauser Strasse 84-86, što sve ukazuje da se radi o nevjerodostojnom, ulaznom računu vezano na način oporezivanja.

Uvidom u ulazne račune od njemačkog dobavljača WDW-Automobile, Hafenstrasse 93 c 67547 Worms DE307297693, navedenih pod rednim brojevima 3., 7., 11., 12., 15., 19., 20., 22., 25., 27., 28., 29., 30., 31., 32. i 33. Tabele broj 3. pobijanog Rješenja, prvostupanjsko tijelo je utvrdilo da su obrasci računa ispunjeni ručno (Handel Rechnung), jer su podaci na fotokopiranim izlaznim računima, upisani kemijskom olovkom: kao što je naziv kupca, tip automobila, godište proizvodnje automobila, broj šasijske, kilometraža i iznos računa. Na svim ulaznim računima je naveden članak §25a, odnosno primijenjen je postupak oporezivanja marže. Žalitelj je nabavu automobila, pod rednim brojem 3. Tabele broj 3. pobijanog rješenja, prikazao kao stjecanje u PDV-S obrascu u veljači 2018. godine, što ukazuje na nabavu automobila kroz redovan postupak oporezivanja. Uvidom u VIES sustav za njemačkog dobavljača pod identifikacijskim brojem PDV ID DE307297693, prvostupanjsko tijelo je utvrdilo je da je pod tim brojem naveden naziv njemačkog poreznog obveznika Ecobescu Gill Catalin, sa adresom Paulustrasse 29, 67547 Worms. Isto tako, porezni broj DE307297693 je ukinut (obustavljen) 01.01.2019. godine. Navedeno ukazuje da je na ručno ispunjenim obrascima računima navedeno drugačije ime „WDWAutomobile“ i drugačija adresa „Hafenstrasse 93“, odnosno da su računi koji su ručno ispunjeni pod nazivom njemačkog dobavljača WDW-Automobile Hafenstrasse 93 c 67547 Worms DE 307297693, nevjerodostojni.

Prvostupanjsko tijelo je nadzorom utvrdilo da su ulazni računi od prethodno navedenih hrvatskih i njemačkih dobavljača (navedeni u Tabeli br. 4. pobijanog rješenja) nevjerodostojni, a služili su za prodaju vozila krajnjim kupcima iz RH uz primjenu posebnog postupka oporezivanja marže, te da je na isporuku krajnjim kupcima iz RH obračunat PDV samo na maržu umjesto na ukupnu naknadu u redovnom postupku oporezivanja marže. Prvostupanjsko tijelo utvrdilo da žalitelj pri prodaji rabljenih vozila fizičkim osobama nije mogao primijeniti poseban postupak oporezivanja marže propisan člankom 95. stavak 4. Zakona o porezu na dodanu vrijednost, nego redoviti postupak oporezivanja.

Na temelju svega navedenog utvrđene su obveze poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.do 31.12.2018.godine te pripadajuće kamate kako je navedeno u pobijanom rješenju.

Oporezivanje i plaćanje poreza na dodanu vrijednost za razdoblje nadzora od 01.01. do 31.12.2018. godine regulirano je Zakonom o porezu na dodanu vrijednost ('Narodne novine', br. 73/13, Rješenje USRH 99/13, 148/13, Rješenje USRH 153/13, 143/14, 115/16, 106/18, u daljnjem tekstu: Zakon), a podzakonski Pravilnikom o porezu na dodanu vrijednost ("Narodne novine", broj: 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17, 128/17, u daljnjem tekstu: Pravilnik).

Člankom 4. stavkom 1. točkom 1. Zakona propisano je da je predmet oporezivanja PDV-om isporuka dobara u tuzemstvu uz naknadu koju obavi porezni obveznik koji djeluje kao takav.

Člankom 29. stavkom 1. Zakona je propisano da je "oporezivi događaj", događaj na temelju kojeg su ispunjeni pravni uvjeti potrebni za nastanak obveze obračuna PDV-a.

Članak 30. stavak 1. Zakona propisuje, da oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju kada su dobra isporučena ili usluge obavljene.

Članak 33. stavak 1. Zakona propisuje, da se poreznom osnovicom pri isporuci dobara i usluga smatra naknada koju čini sve ono što je isporučitelj primio ili treba primiti od kupca ili neke druge osobe za te isporuke uključujući iznose subvencija koji su izravno povezani s cijenom isporučenih dobara ili usluga.

Članak 37. stavak 1. Zakona propisuje, da se PDV obračunava po stopi koja je na snazi u trenutku nastanka oporezivog događaja.

Članak 38. stavak 1. Zakona propisuje, da se PDV obračunava i plaća po stopi 25%. Člankom 77. stavkom 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost su propisani uvjeti za prijavljivanje poreznih obveznika u registar obveznika PDV-a .

Člankom 95. stavak 1. a) Zakona propisano je da „rabljena dobra“ označavaju materijalnu pokretnu imovinu koja je prikladna za daljnju uporabu u stanju u kojem se nalazi ili nakon popravka, uz iznimku umjetnička djela, kolekcionarskih ili antiknih predmeta te plemenitih kovina iz KN oznake 7106, 7108, 7110 i 7112 i dragog kamena iz KN oznake 7102 i 7103.

Člankom 95. stavak 1. e) Zakona propisano je da je „preprodavatelj“ porezni obveznik koji u okviru svoje gospodarske djelatnosti, radi preprodaje kupuje ili uvozi za potrebe svoje djelatnosti rabljena dobra i li umjetnička djela, kolekcionarske ili antikne predmete, bilo da taj porezni obveznik djeluje za svoj račun ili za račun druge osobe prema ugovoru kojim je utvrđeno plaćanje provizije pri prodaji ili kupnji.

Člankom 95. stavak 2. Zakona propisano je da se za isporuke rabljenih dobara, umjetničkih djela, kolekcionarskih ili antiknih predmeta koje obavi preprodavatelj primjenjuje posebni postupak oporezivanja razlike u cijeni (marže) koju preprodavatelj ostvari.

Člankom 95. stavak 4. Zakona propisano je da za isporuke dobara iz stavka 2. ovog članka koje obavi preprodavatelj, primjenjuje posebni postupak oporezivanja marže, ako mu je navedena dobra na području Europske unije isporučila jedna od slijedećih osoba: osoba koja nije porezni obveznik, porezni obveznik, čija je isporuka dobara oslobođena u skladu s člankom 40. stavak 2. ovog Zakona, drugi porezni obveznik čija je isporuka dobara oslobođena u skladu s člankom 90. stavicama 1. i 2. ovog Zakona i uključuje gospodarska dobra, drugi preprodavatelj, čija je isporuka oporeziva po posebnom postupku oporezivanja marže.

Člankom 102. Zakona i 189. Pravilnika propisano je da preprodavatelj koji primjenjuje redovni postupak oporezivanja PDV-om i poseban postupak oporezivanja marže, mora voditi odvojene evidencije za svaki postupak iz kojih će se moći nedvojbeno utvrditi što se odnosi na pojedinu djelatnost.

Člankom 189. stavak 3. Pravilnika propisano je da preprodavatelj koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja marže za rabljena dobra, umjetnička djela, kolekcionarske i antikne predmete obavezan u svom knjigovodstvu osigurati sve potrebne podatke o nabavi i prodaji navedenih dobara. Podaci se upisuju u Evidenciju o nabavljenim dobrima u posebnom postupku oporezivanja marže (obrazac PDV-MU) i Evidenciju o prodanim dobrima u posebnom

postupku oporezivanja marže (obrazac PDV-MI). Podaci koji se upisuju u obrazac PDV-MU i obrazac PDV-MI propisani su člancima 190. i 191. Pravilnika o PV-u.

Člankom 28. stavak 1. Pravilnika propisano je da se rabljenim prijevoznim sredstvom smatra ono prijevozno sredstvo koje nije novo prijevozno sredstvo prema članku 4. stavak 3. Zakona o PDV-u, odnosno da je to kopneno motorno vozilo isporučeno nakon 6 mjeseci od datuma prve uporabe i da je prešlo više od 6.000 km.

Člankom 28. stavak 4. Pravilnika propisano je da se PDV obračunava i plaća na rabljena prijevozna sredstva koja stječe osoba registrirana za potrebe PDV-a u tuzemstvu od isporučitelja koji je registriran za potrebe PDV-a u drugoj državi članici i prijevozno sredstvo je isporučio pod uvjetima iz članka 41. stavka 1. Zakona, osim u slučaju iz stavka 2. ovog članka.

Ako su rabljena prijevozna sredstva stečena unutar EU od strane osobe koja je registrirana u RH za potrebe PDV-a i ako je isporučitelj u državi članici u kojoj je rabljeno prijevozno sredstvo kupljeno primijenio oslobođenje temeljem zakonskih odredbi u svojoj zemlji koje su istovjetne odredbama članka 41. stavka 1. hrvatskog Zakona o PDV-u takvo stjecanje rabljenih prijevoznih sredstava je predmet oporezivanja u tuzemstvu.

Ako je porezni obveznik koji ima sjedište u RH i registriran je za potrebe PDV-a rabljena prijevozna sredstva stekao unutar EU iz druge države članice, od strane poreznog obveznika koji je registriran za potrebe PDV-a i ako je isporučitelj u toj drugoj članici u kojoj je rabljeno prijevozno sredstvo kupljeno primijenio oslobođenje temeljem zakonskih odredbi u svojoj zemlji koje su istovjetne odredbama članka 41. stavka 1. hrvatskog Zakona o PDV-u, takvo stjecanje rabljenih prijevoznih sredstava je predmet oporezivanja u tuzemstvu, te za isporuku tako stečenih rabljenih prijevoznih sredstava hrvatski porezni obveznik mora obračunati PDV po redovnom postupku oporezivanja bez obzira kome rabljena prijevozna sredstva isporučuje u tuzemstvu.

Prema Zakonu o PDV-u rabljeno motorno vozilo je ono vozilo koje zadovoljava uvjete da bi se smatralo prijevoznim sredstvom (članak 42. stavak 2. Zakona o PDV-u), a od datuma njegove prve registracije (stavljanja u upotrebu) prošlo je više od 6 mjeseci i da je vozilo prešlo više od 6.000 km. Rabljeno motorno vozilo je svako motorno vozilo koje je u trenutku unosa, uvoza ili prodaje u Republici Hrvatskoj već bilo registrirano.

Člankom 85. stavak 1. Zakona propisano je da porezni obveznik mora za razdoblje oporezivanja utvrditi obvezu PDV-a i iskazati je u prijavi PDV-a u kojoj se navode svi podaci potrebni za obračunavanje PDV-a odnosno ukupnu vrijednost oporezivih transakcija i iznos PDV-a i pretporeza po stopama PDV-a te ukupnu vrijednost oslobođenih transakcija i transakcija koje ne podliježu oporezivanju.

Člankom 74. stavak 2. Općeg poreznog zakona („Narodne novine” br. 115/16, 106/18, dalje OPZ) propisano je da podaci u poreznoj prijavi moraju biti točni i istiniti.

Članak 112. stavak 1. OPZ-a propisuje da se pod međunarodnom pravnom pomoći u smislu ovoga Zakona, smatra pravo poreznog tijela da se u rješavanju određenog poreznog slučaja za pomoć obrati inozemnom poreznom tijelu.

Odredbom članka 79. stavak 8. OPZ-a propisano je da u poreznom postupku porezno tijelo može koristiti obavijesti o činjenicama utvrđenima u jednom poreznom postupku, a koje mogu utjecati na utvrđivanje činjenica i okolnosti bitnih za oporezivanje drugog poreznog obveznika.

Valja naglasiti kako je na pobijanom rješenju omaškom kao godina donošenja navedena 2020. g. umjesto 2021.g. Ovo tijelo smatra kako se ovdje radi o očitim pogreškama u pisanju rješenja, koje nemaju utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari, odnosno navedena greška nema utjecaja na pobijanim rješenjem žalitelju utvrđene porezne obveze. Ispravak ovakve pogreške od strane prvostupanjskog tijela moguće je u svakom trenutku, a sukladno odredbi članka 104. Zakona o općem upravnom postupku.

Navodi žalitelj da je prvostupanjsko tijelo u svojim navodima pogrešno navelo račune koji se odnose na njemačkog poreznog obveznika WDW-Automobile iz tablice broj 3. poreznog rješenja zapisnika, s obzirom na to kako se na njemačkog poreznog obveznika iz tablice 3. poreznog rješenja odnose sljedeći računi: 3., 7., 11., 12., 15., 19, 20, 22, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32. i 33 nisu osnovani i ne mogu se uvažiti.

Naime, žalitelj je u prigovoru na Zapisnik od 20.11.2020.g. prigovarao na napisane redne brojeve ulaznih računa dobavljača njemačkog poreznog obveznika WDW-Automobile, Hafenstrasse 93c,67547 Worms, DE307297693, navedene u Tabeli broj 4. Zapisnika, Navedeni prigovor prihvaćen je Dopunskim zapisnikom od 02.02.2021.g. kojim su ispravljeni redni brojevi predmetnih ulaznih računa. Navedeno je ispravljeno i pobijanim rješenjem.

Nisu osnovani navodi žalitelja da prvostupanjsko tijelo u pobijanom rješenju, u pogledu za porezno tijelo bitnih činjenica, iznosi pogrešne podatke (dok se ispravni podaci nalaze u dokumentaciji koje je porezno tijelo izuzelo za potrebe provođenja poreznog nadzora), kao primjerice tablica 3 u poreznom rješenju, redni broj 5., iznosi se pogrešan datum kupnje automobila (utvrđuje se datum „17.11.2018.“, a datum nabavke (kupnje) jest 17. studenoga 2017. godine,

Naime, iako prvostupanjsko tijelo u pobijanom rješenju navodi pogrešan datum odnosno umjesto 17. studenog 2017.g. navodi datum 17.11.2018. g. tablica 3 u poreznom rješenju, redni broj 14., iznosi se pogrešan broj računa (utvrđuje se račun broj: „29/01“, dok je ispravan račun broj: 52/1/1, te u pogledu formata računa porezno tijelo koristi oznake koje bi glasile „xx/01“, dok su računi formata koji glase „xx/l/l“ili »xx/O/l navedeno nije od utjecaja na pobijanim rješenjem žalitelju utvrđene porezne obveze.

U odnosu na presude suda EU te odluke Ustavnog suda koje se žalitelj poziva u žalbi, valja ukazati da se ne radi o istovjetnim činjeničnim i pravnim situacijama koje bi se mogle primijeniti na konkretan slučaj, pa je stoga pozivanje žalitelja na navedenu sudsku praksu irelevantno za ocjenjivanje zakonitosti pobijanog rješenja.

Nadalje, razmatranjem zakonitosti pobijanog rješenja ovo tijelo nalazi da je pobijano rješenje sastavljeno sukladno odredbama članka 98. stavak 5. točka 4. Općeg poreznog zakona budući se u obrazloženju rješenja navode porezne propise te razloge koji upućuju na odluku danu u izreci pobijanog rješenja.

Iz spisa predmeta razvidno je da je prvostupanjsko tijelo utvrdilo da je žalitelj u 2018.g. prikazivao nabavku rabljenih automobila od hrvatskih dobavljača L&L Automobili d.o.o., i

Neon j.d.o.o., te njemačkih dobavljača WDW-Automobile i Autogarten Inh. Ziaullah Arsalan, u posebnom postupku oporezivanja marže.

Za češke dobavljače žaliteljevog hrvatskog dobavljača L&L Automobili d.o.o prvostupanjsko tijelo je na temelju podataka dobivenih međunarodnom suradnjom utvrdilo da se uopće ne bave prodajom automobila, ne obavljaju poslovnu djelatnost, dok je slovački dobavljač žaliteljevog hrvatskog dobavljača L&L Automobili d.o.o. pogrešno primijenio poseban postupak oporezivanja maržom.

Također, prvostupanjsko tijelo je kod žaliteljevog hrvatskog dobavljača Neon j.d.o.o., na temelju podataka dobivenih međunarodnom suradnjom, utvrdilo da je nabavljao vozila od njemačkih dobavljača, koji uopće nisu izdali račune koje je žalitelj hrvatski dobavljač Neon j.d.o.o., pogrešno i nezakonito koristio kod nabave rabljenih automobila unutar Europske unije, po posebnom postupku oporezivanja marže, a zatim ih preprodao žalitelju, nezakonito primjenjujući poseban postupak oporezivanja maržom izdavanjem nevjerodostojnih računa.

Za rabljeni automobil nabavljen od žaliteljevog njemačkog dobavljača AutoGarten Inh. Ziaullah Arsalan, prvostupanjsko tijelo je utvrdilo da je žalitelj nabavu prikazao kao stjecanje u PDV-S obrascu u siječnju 2018.g., odnosno nabavu kroz redovan postupak, a prodao kroz poseban postupak oporezivanja marže.

Uvidom u ulazne račune od njemačkog dobavljača WDW-Automobile, , navedenih pod rednim brojevima 3., 7., 11., 12., 15., 19., 20., 22., 25., 27., 28., 29., 30., 31., 32. i 33. Tabele broj 3. pobijanog Rješenja, prvostupanjsko tijelo je utvrdilo da su obrasci računa ispunjeni ručno (Handel Rechnung), jer su podaci na fotokopiranim izlaznim računima, upisani kemijskom olovkom: kao što je naziv kupca, tip automobila, godište proizvodnje automobila, broj šasije, kilometraža i iznos računa. Na svim ulaznim računima je naveden članak §25a, odnosno primijenjen je postupak oporezivanja marže. Žalitelj je nabavu automobila, pod rednim brojem 3. Tabele broj 3. pobijanog rješenja, prikazao kao stjecanje u PDV-S obrascu u veljači 2018. godine, što ukazuje na nabavu automobila kroz redovan postupak oporezivanja. Uvidom u VIES sustav za njemačkog dobavljača pod identifikacijskim brojem PDV ID DE307297693, prvostupanjsko tijelo je utvrdilo je da je pod tim brojem naveden naziv njemačkog poreznog obveznika Ecobescu Gill Catalin, sa adresom Paulustrasse 29, 67547 Worms. Isto tako, porezni broj DE307297693 je ukinut (obustavljen) 01.01.2019. godine. Navedeno ukazuje da je na ručno ispunjenim obrascima računima navedeno drugačije ime „WDWAutomobile" i drugačija adresa „Hafenstrasse 93", odnosno da su računi koji su ručno ispunjeni pod nazivom njemačkog dobavljača WDW-Automobile Hafenstrasse 93 c 67547 Worms DE 307297693, nevjerodostojni.

Naime, člankom 88. OPZ-a je propisano da u poreznom postupku teret dokaza za činjenice koje utemeljuju porez snosi porezno tijelo, dok teret dokaza činjenica koje umanjuju ili ukidaju porez snosi porezni obveznik. Uvažavajući citirane odredbe OPZ-a, proizlazi da je tijekom postupka na žalitelju bio teret dokaza da je mogao sukladno članku 95. stavak 4. Zakona o porezu na dodanu vrijednost pri prodaji rabljenih automobila primijeniti poseban postupak oporezivanja marže, te isticanje drugih navoda u cilju ukidanja ili umanjenja porezne obveze. Na prvostupanjskom tijelu bio je teret dokaza činjenica koje predstavljaju pretpostavku da žalitelj nije mogao primijeniti poseban postupak oporezivanja marže rabljenih vozila, već redovni postupak oporezivanja. S obzirom na navedene činjenice i okolnosti vezane za nabavu predmetnih rabljenih vozila prvostupanjsko tijelo je nedvojbeno dokazalo da žalitelj u predmetnom postupku nije mogao primijeniti poseban postupak oporezivanja marže rabljenih

vozila propisan člankom 95. stavak 4. Zakona o porezu na dodanu vrijednost već redoviti postupak oporezivanja.

Po ocjeni ovog tijela proizlazi da je prvostupanjsko tijelo u svrhu pravilnog utvrđivanja činjeničnog stanja temeljem Zakona o porezu na dodanu vrijednost i Općeg poreznog zakona izvršilo analizu dostupnih podataka sukladno članku 88. stavak 1. točka 1. Općeg poreznog zakona. Isto tako iz spisa predmeta proizlazi da žalitelj poreznom tijelu nije dostavio dokumentaciju koja bi smanjila ili ukinula porez sukladno članku 88. stavak 1. točka 2. Općeg poreznog zakona. Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja donijeto je rješenje kojim su utvrđene obveze plaćanja poreza na dodanu vrijednost te zateznih kamata.

Ostali navodi žalitelja u potpunosti su istovjetni navodima iz uloženog prigovora, a na koji prigovor je prvostupanjsko tijelo detaljno i pravilno odgovorilo u obrazloženju pobijanog rješenja (stranice 28-31), s kojim je obrazloženjem ovo tijelo suglasno i prihvaća ga u cijelosti kao svoje sukladno odredbama članka 120. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku.

Prema sadržaju spisa predmeta ovo tijelo nalazi da je pobijano rješenje doneseno temeljem pravilno i u dovoljnoj mjeri utvrđenog činjeničnog stanja, uz pravilnu primjenu materijalnog i postupovnog prava, pa kako žalitelj ničim u smislu članka 88. Općeg poreznog zakona ne dokazuje drugačije, dok ostali žalbeni navodi nisu od utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari, valjalo je žalbu žalitelja, kao neosnovanu, odbiti.

Na temelju izloženog i propisa članka 116. Zakona o općem upravnom postupku, u vezi s člankom 4. Općeg poreznog zakona, riješeno je kao u izreci.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se protiv istog može pokrenuti upravni spor tužbom Upravnom sudu u roku 30 dana od dana prijema rješenja. Tužba se podnosi, Upravnom sudu u Zagrebu, Avenija Dubrovnik 6, Zagreb.

Dostaviti:

1. Ministarstvu financija, Porezna uprava, Područni ured Varaždin, uz povrat spisa i dva primjerka rješenja s tim da označeni primjerak uruči žalitelju putem opunomoćenika
2. Pismohrana, ovdje.

